

MANJA EN KLINIEKEN
DE GROTE MISKENNING
GESCHONDEN INNERLIJK

MANJA EN KLINIEKEN DE GROTE MISKENNING GESCHONDEN INNERLIJK

Foto Kleine - Gartmanplantsoen: Marjolijn Croiset

De foto van ons huis: Ik neem aan door mijn moeder genomen, Zieseniskade. En bij de auto.

Paula Croiset-Kool 11 maart 1918- 11 mei 2012.

Het hoofdgebouw Christelijk Sanatorium: Nomen Nescio en meer dan 50 jaar oud, rusten geen rechten op.

Het geboortekaartje van en door mijn vader. O.L. Croiset 24 april 1915 – 18 november 2011

Mijn moeder de persweeën, mijn vader de *vrijheid van* drukpers.

De rest valt niet te achterhalen.

Deze foto, een schnitt uit een klassenfoto vol lachende kinderen Elisabeth Wolffschool.

Laatste leerjaar 11 jaar jong.

Foto 1961, vakantie in Engeland, ik denk op een camping in Devon. De Morris Oxford van mijn moeders Wiedergutmachungsgeld. Het geld kwam van pas, maar zo een schuld valt nooit af te lossen. De door mij zo gehate foto op de hoes van de DVD gekozen door Willy Lindwer, 15 jaar en volkomen in de vernieling.

Vroeger de aanklacht puur tegen de psychiatrie, maar nu geldend voor vele disciplines.

Familie en anderen met hun benamingen en beschuldigingen aan mijn adres.

Een boek dat ogenschijnlijk over de psychiatrie gaat en waar de huidige fysieke invaliditeit niet voldoende uit naar voren komt. Een stukje geschiedschrijving.

Een poging tot verslaggeving en niet als een emotioneel egodocument, daar zal ik niet in slagen, maar hopelijk desondanks een duidelijke impressie voor de lezer. Ik wil een boodschap doorgeven.

Een grote 😊☹️.

Om de nagenoeg ongeloofwaardige gebeurtenissen te benadrukken, zou het sterker zijn geweest als dit niet in de Ik-vorm geschreven zou zijn. Per slot van rekening heb ik hoog in het vaandel, dat objectiviteit niet bestaat.

Tijdens het schrijven/en ervoor waren er familiale zaken, die me dusdanig beschadigden, dat ik niet anders kon dan ze meenemen, CROISET EEN VERKNIPTE DYNASTIE.

Als gevolg van wat Hitler aanrichtte, stuk voor stuk geven ze door. Ieder denkend, ik doe het anders, maar wie kijkt er echt in de spiegel en wijst niet?

Altijd weer had ik compassie met de ander, het is op.

Een paar mensen zal ik blijven koesteren. 🎵☹️😊

MANJA EN KLINIEKEN DE MISKENNING

*Een levenslange gang door de psychiatrie en de gevolgen.
Familiaire pedagogische en nieuwe Medische Missers*

Manja en klinieken, is de miskennis niet veel fnuikender gebleken, mede door recentelijke ontwikkelingen en bewustwordingen, trek ik die conclusie.

Ik denk aan de titel van het boek van Simon Hammelburg

BROKEN ON THE INSIDE

Ik meende achterhaald, maar gaandeweg het schrijven bleek het tegendeel het geval. Niet kwaad op mijn ouders, maar verwerkt een illusie.
Zo opende ik de film en ik begin en eindig dit boek ermee.

*“Nadat ik bij mezelf te rade ben gegaan, een heel dilemma,
ben ik tot de slotsom gekomen dat deze geschiedenis verteld moet worden.”*

EEN KIND DAT ZICH NIET GEZIEN VOELT EN NIET (H)ERKEND WORDT,
IS NIET IN STAAT ZICH TE ONTWIKKELEN.

Al lezend zal het duidelijk worden waarom ik het, door de bank genomen,
niet zo op familie en artsen heb.

Ik noem van binnen is alles stuk, maar

Verdoezeld Verleden Josua Ossendrijver

eveneens van toepassing. Wel op een andere wijze, maar verzwijgen en taboe.

Ik ben geboren daar waar alles gebeurde....

De ongewenste baby uit een depressieve moeder,
het stille kindje, *haast onzichtbaar* de goede leerling,
het knappe balletmeisje, maar altijd was er die mysterieuze angst...
die veel later manifest zou worden, decennia verder begreep ik pas waarom.

Een foto vanuit ons huis, Lijnbaansgracht 250 I, Amsterdam
HET HUIS WAAR IK GEBOREN BEN.

Hij moet op de Zieseniskade genomen zijn, bij de achterkant van het Barlaeus. Zomer 1946.

Wat een vreemd idee, het ziet er zo rustig en vredig uit. De oorlog was voorbij.

Als oorlog, maar niet voor de slachtoffers.

Onvoorstelbaar, de man in de linker erker, mijn vader 31.

Hij had jaren KZ achter de rug. Mijn moeder 28 en wel haar man en kinderen,
maar de rest heeft de SHOAH niet overleefd.

Opeens klinkt Manja en klinieken meer dan logisch.

HET WERD HET CHRISTELIJK SANATORIUM

als ik mij gezien
en bemind had geweten
was ik niet in de psychiatrie
beland

ER WAS EERDER EVEN SPRAKE VAN PAVILJOEN 3.

dat heeft Haaije Beima voorkomen.
op een rampavond is mijn moeder
met de kolenboer en mij in zijn Dauphine
me gaan afleveren in de Vossiusstraat
Beima bracht me weer thuis
mijn moeder was woedend.
hij zei: "wat had ik dan moeten doen
de GGD bellen en paviljoen 3?"
dat stond natuurlijk ontzettend bekend
maar wie zegt dat het erger was dan Zeist
na mij heeft hij er nooit meer iemand heen verwezen

Haaije Beima 1975

toen mijn angsten zichtbaar werden
zei dokter Hügenholtz ik hoef haar niet te zien ze doet de moeder na
een keer in paniek *nog thuis* geeft ze me een lel die me nog
banger maakte ze had eens gelezen dat je hysterische mensen
een klap moest geven dan kwamen ze tot zichzelf
nou Paula je hebt dan nog heel wat 'slaag' tegoed
mijn moeder in Amsterdam de psychiater Hügenholtz
in Leiden Ringelberg op aandringen van een internist
trots vertelde ze dat hij hulp niet nodig vond
zo onrechtvaardig
dan komen haar angstaanvallen
en ze moet weg ze ontwricht het gezin
de moeder niet dan
het is het besluit van de moeder

dokter Lankhout was een keer spontaan langs gekomen n.a.v.
Paula's benauwdheid gepaard gaande met paniekaanvallen
hij wilde mij alleen zien in zijn praktijk
hij had me al eerder in verband met mijn ondergewicht
en uitpuilende ogen laten testen op struma de uitslag was normaal
mamma was daar boos over dat kostte extra geld
wat een idiote opmerking zeg maar schandalig
het gaat niet goed met je kind en dat is te duur
ik zie me lopen in een blauw met groene design rok finse stof
met een bijpassend blauw vest door mamma gemaakt
via een zonovergoten Museumplein op weg
naar de J.J. Viottastraat
hij had in de wachtkamer op *de vensterbank* potten
met foeti op sterk water staan in verschillende stadia
hij vroeg aan mij "waarom heb je geen vriendje"
dokter Lankhout had eerder
een opname in het CIZ geregeld
pappa heeft die toen afgebeld
opname niet zei dokter Beima maar weg dus
ik ging naar 'oom' Wim pappa's vriend
nog uit de JVA huisarts te Gramsbergen
echte dorpsdokter nog en zijn vrouw 'tante' Olga
pappa bivakkeerde er ook wel
in de tijd dat hij in Almelo werkte en toen hij niet meer kon
met Wim ging ik mee op de rondes
dwars door weilanden dorpjes
in de auto als hij binnen was bij patiënten niet bang
ja voor zijn hond Fellow die gewend
was op de stoel naast de bestuurder te zitten
gewoon wegduwen zei Wim
Beima en hij kenden elkaar
Beima en de vrouwtjes zei hij
later zou ik daar één van worden
trouwens zou ik ook in Wim's leven
op late leeftijd een rol gaan spelen
ze hadden in de oorlog een joods meisje in huis
Ruth Bueno de Mesquita Geesje heette ze daar
het dorpje wist maar niemand deed wat inclusie
de NSB burgemeester
als grotere kinderen daar logerend
was zij er ook vaak
daar nog altijd Geesje
melk moest ik drinken van Olga
omdat ik zo mager was
die lustte ik niet en gooide ik in de wc
en tegen haar man geef dat kind medicijnen
en die gromde ze slikt al genoeg
ik wou naar huis terug en het mocht
verkeerde beslissing?

DE BRON

de pas geboren baby
wordt verschoond en gevoed
maar de warmte ontbreekt
de basis voor een problematisch
leven is gelegd

ze zal zich nooit
geliefd en veilig weten
of was ze al eerder vergiftigd
in de baarmoeder
van de depressieve vrouw

ze voelt zich niet gezien en naamloos
jaren van ogenschijnlijke
stilte volgen
later nadrukkelijk aanwezig
maar het 'niet bestaan'
zal nooit over gaan

het is niet mogelijk
van haar te houden
de zaadjes ontkiemd
diepgeworteld en onuitroeibaar
voortgewoekerd als metastasen bij
kanker overal hebben ze zich genesteld
in de geest én in het lichaam
er blijkt geen kruid tegen gewassen

het peutertje is bang
voor het rinkelen van de telefoon
en kruipt onder de eettafel
waarom
hoe lang heeft ze in therapie verteld
dat ze een gelukkige jeugd heeft gehad
dat hadden haar ouders haar immers verteld
ze zweeg en zweeg en zweeg
ze had toch ook niets te vertellen
ze was alleen maar bang
nu is ze storend niet meer te stoppen
kennelijk nog heel veel in te halen

Onderstaande gold helaas niet voor mij, een associatie naar een oude tekst.

Sine Cure

het onbevangen kind
weet niet
wat het te wachten staat

Nooit onbevangen geweest, maar gelukkig niet geweten wat zou komen. Een kind neemt alles als
vanzelfsprekend aan, zonder communicatie geen vergelijkingsmateriaal.

DE KLEINE EN DE GROTE BEER

SYMBOOL

buiten onder de sterrenhemel
zag ik de grote beer
en voelde ik je aanwezigheid
denkend aan het moment
dat jij de grijze beer gaf
om me te troosten
en aan die keer
dat jij voorlas uit
welterusten kleine beer
nu ga ik wat rustiger
naar bed
jij en ik
de grote en de kleine beer

© Manja Croiset

David en ik, midden 40

'och' het hummeltje
heeft ontstoken oogjes
's morgens verkleefd
van het vuil gingen ze
niet open zonder
schoongemaakt te zijn
paniek in deze 'blindheid'
maar nog zonder geluid
1 ½ 2 zal ik geweest zijn

op mijn 45^e in therapie bij D. geschreven.

wieg me als een baby
voed me als een baby
was me als een baby
misschien dat ik dan
slapen zal

wiegen kan niet door het beschadigde evenwichtsorgaan

ik fluister lieve woordjes
tegen het bange meisje
aai haar zachtjes
in een poging haar te kalmeren
het lukt maar eventjes
heel voorzichtig wieg
ik haar

je mag niet van
haar zijde wijken
ze zou gesponnen
moeten zijn in een
web van
onvoorwaardelijke liefde

GESCHREVEN IN HET OUDERLOZE TIJDPERK maar de gedachten
veel ouder. Voor mij,
de schrijfster klopt het gevoelsmatig, voor u als lezer, is onderstaande niet correct.

TWEE GENERATIES

Het oudste en het jongste kleinkind van mijn ouders
16 jaar verschil. Van twee verschillende dochters.
Dit vertegenwoordigt voor mij geborgenheid.
het oudste *achterkleinkind 16 jaar jonger

Mijn moeder wilde heel graag, *mij had het ook leuk geleken*, een foto van de hier één jarige nu 32
en haar achterkleinkind, nu 16. Het verschil was even groot, maar de getallen klinken natuurlijk
anders dan toen ze drie jaar geleden overleed.

ze heette een moederskindje te zijn
als pappa niet thuis was
zowat aan haar vastgekleefd
hoe anders was de werkelijkheid
een moeder die geen veiligheid uitstraalde

het bange meisje durfde niets te ondernemen
wel 20 keer per dag vraagt ze mam hoe laat is het
het gaat de moeder vervelen ze wil het niet meer zeggen
de volgende dag kan ze klokkijken

Is het om te weten
wanneer pappa thuiskomt,
vul ik nu in.

Hoe was het mogelijk dat ook op de kleuterschool niet aan de bel is getrokken?
Mevrouw/mijnheer uw dochtertje zit daar maar verstijfd en speelt niet. Ik heette lief te zijn,
maar ik kon niet spelen. Zelfs letterlijk onzichtbaar gezien het volgende incident.

SINTERKLAASFEEST OP DE KLEUTERSCHOOL

er is een tafel met pakjes
één voor één mogen de kinderen
wat uitzoeken het meisje onzichtbaar
er blijft een pakje over
zeker één te veel zegt de juffrouw
en ontdekt dan het meisje
waarom heb je niets gezegd
vraagt de juffrouw
jij bent zo lief je had als eerste gemogen

Eveneens belachelijk. Pedagogen!

Sorry hoor, maar dit is echt idioot, totaal in de verdrukking. Meer kinderen die niet 'blij' kijken.
Met juffrouw de Mooi. En ook dit niet 'normaal'. Nergens rinkelden de alarmbellen.
Onvoorstelbaar. Associatie, nu gaat iedereen naar de PABO, toentertijd apart kweekschool voor
kleuterleidster. Nog iets verder terug in de tijd heette de opleiding tot kleuterleidster De
NORMAAL SCHOOL. De moeder van mijn vader is er heen geweest en niet afgemaakt, ze is
machinezetter geworden in ... 1915

toen ik naar de kleuterschool ging
kwam ik bij een hele lieve jonge juffrouw in de klas
juffrouw Jungschlager maar hoogzwanger en ongetrouwd
afscheid heeft ze niet genomen
is ze vrijwillig weggegaan werd ze gedwongen
vrij snel kwam er een andere juffrouw de Mooij
een wat zorgelijke oudere vrouw met een zieke moeder
naar school gaan werd iets heel anders
mam zeg ik bestaat er ook een juffrouw de Lelijk
mamma dat moet je aan de juffrouw vragen
natuurlijk deed ik dat niet maar voor mijn gevoel
was juffrouw de Mooij letterlijk en figuurlijk heel lelijk
Marjolijns juffrouw juffrouw Wring was wel heel aardig
als die lieve juffrouw was gebleven
had zij het meisje dan wel echt gezien
was er dan een andere basis geweest

OOK KLEUTERSCHOOL

weg is het lijfje
ze zet haar tandjes in
haar arm de beet die ziet
de juffrouw wel
wie heeft dat gedaan vraagt ze